

บันทึกข้อความ

e
11/8/65

กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก
เลขที่ 4947
วันที่ - 1 ส.ค. 2565
1030

11.8.65
(11-0041)

ส่วนราชการ กองแผนงาน กลุ่มติดตามและประเมินผล โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๒๒๔๒

ที่ กษ ๐๖๐๖/ ๑๒๗๘ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

ด้วยกองแผนงานได้ตรวจสอบผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒๓ เรื่อง มีเรื่องที่ต้องทราบ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. เรื่อง การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลาย ในกฎหมาย

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ดังนี้

๑. เห็นชอบหลักเกณฑ์การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมายตามที่สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) เสนอ และให้ส่วนราชการนำไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายและการตรวจพิจารณากฎหมายต่อไป

๒. ให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำหลักเกณฑ์การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งฯ ไปตรวจสอบกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ หากเห็นว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังมีความไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เสนอร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขหรือยกเลิกบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องนั้นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในโอกาสแรก

๓. ให้คณะกรรมการดำเนินการปฏิรูปกฎหมายในระยะเร่งด่วนให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะต่อส่วนราชการในการเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งฯ และในกรณีที่ส่วนราชการที่รักษาการตามกฎหมายไม่ขัดข้อง คณะกรรมการฯ อาจเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีแทนส่วนราชการ

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ย.ป. เสนอว่า

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขับเคลื่อนการปฏิรูปกฎหมายในระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๔ และข้อ ๘ กำหนดให้ตั้งคณะกรรมการดำเนินการปฏิรูปกฎหมายในระยะเร่งด่วน ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็น คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายหรือกฎที่มีผลใช้บังคับอยู่ หรือการเสนอกฎหมายหรือกฎใหม่ เพื่อให้การดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติในระยะเร่งด่วนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ต่อมา คณะกรรมการดำเนินการปฏิรูปกฎหมายในระยะเร่งด่วนได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๕ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทบทวนกฎหมายล้าสมัยเพื่อศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาจัดทำความเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทบทวนกฎหมายที่ล้าสมัย

๒. คณะอนุกรรมการฯ ได้ศึกษาวิเคราะห์กฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค (๑) ซึ่งบัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ได้กำหนดให้กฎหมายเป็นเครื่องมือให้ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศ

อย่างเท่าเทียม...

อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยได้ศึกษาผลกระทบของการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมายแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายหลายฉบับที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังคงนำเหตุแห่งการเป็นบุคคลล้มละลายมาเป็นข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพ โดยแบ่งเป็นบทบัญญัติในการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลาย เป็น ๔ ลักษณะ ได้แก่ ๑) ห้ามดำรงตำแหน่งสำคัญ ๒) ห้ามดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ๓) ห้ามรับราชการ และ ๔) ห้ามประกอบอาชีพ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ เห็นว่า การกำหนดข้อจำกัดไว้ในกฎหมายหลายฉบับดังกล่าวมีความสับสน ไม่มีแนวทางที่ชัดเจน และมีความล้าสมัยใน ๔ ประเด็น ดังนี้

๒.๑ เหมารวมว่าบุคคลล้มละลายไร้ความสามารถทุกคน ซึ่งเป็นความคิดที่ล้าสมัย เนื่องจากการล้มละลายมีหลายรูปแบบ และการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพมีความแตกต่างกันทั้งในด้านอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และผลกระทบต่อบุคคลอื่นหรือประชาชนโดยรวม โดยบางตำแหน่งหรืออาชีพอาจไม่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารด้านการเงินหรือทรัพย์สิน และการเป็นบุคคลล้มละลายมิได้กระทบต่อความสามารถในการทำงาน

๒.๒ การล้มละลายไม่ได้เกิดจากพฤติกรรมไม่ดีเสมอไป และการล้มละลายอาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้บุคคลล้มละลายได้ แม้จะดำเนินการอย่างสุจริตและใช้ความระมัดระวังอันสมควรแล้วก็ตาม ทั้งนี้ ยังไม่มีผลการวิจัยที่เป็นรูปธรรมชัดเจนว่าบุคคลซึ่งล้มละลายแล้วจะกระทำการทุจริตทุกคน

๒.๓ การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งและการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายไม่เป็นประโยชน์และไม่คุ้มค่า เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ลูกหนี้ไม่มีรายได้และภาครัฐต้องเสียบุคลากรโดยไม่จำเป็น

๒.๔ การกำหนดข้อจำกัดดังกล่าวขัดต่อหลักสากลในเรื่องการเคารพสิทธิของบุคคลและการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมด้วยเหตุของฐานะทางเศรษฐกิจ และยังอาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอีกด้วย

๓. ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายไม่เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลล้มละลายเกินสมควร จึงควรกำหนดแนวทางเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย การตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่นำเหตุแห่งการเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายหรือการเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตมาเป็นข้อห้ามในการดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพต้องเป็นไปตามสัดส่วนตามความจำเป็น และในกรณีที่กำหนดให้มีการห้ามดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพของบุคคลที่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย ควรกำหนดช่วงเวลาการห้ามไว้ด้วย เพื่อไม่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมากเกินไป สำหรับบุคคลที่ล้มละลายทุจริตนั้นอาจนำมาเป็นข้อจำกัดต่อไปได้เพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกลับมาสร้างความเสียหายต่อสังคมได้อีก ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามเหตุผลและความจำเป็นของกฎหมายในแต่ละฉบับเป็นสำคัญ

๔. คณะกรรมการฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ วันพุธที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ เกี่ยวกับการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมายแล้วมีมติเห็นชอบตามความเห็นดังกล่าวตามข้อ ๒ และ ๓ และได้มอบหมายให้สำนักงาน ป.ย.ป. จัดทำบันทึกคณะกรรมการฯ เสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้นำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อเป็นหลักเกณฑ์สำหรับส่วนราชการต่าง ๆ ในการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมายต่อไป

๕. สำนักงาน ป.ย.ป. ได้จัดทำบันทึกเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการตามข้อ ๔ ซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป
สาระสำคัญของหลักเกณฑ์

หัวข้อ	สาระสำคัญ
๑. หลักทั่วไป	<p>- การตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นได้สัดส่วน และต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิ ดังนั้นการพิจารณาว่ากฎหมายสมควรกำหนดให้เหตุของการเป็นบุคคลล้มละลายเป็นข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพหรือไม่นั้น จะพิจารณาจากเพียงฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้นมีได้ แต่ต้องพิจารณาจากลักษณะของการเป็นบุคคลล้มละลายเป็นสำคัญ กล่าวคือ ต้องมีการแยกแยะระหว่าง ๑) บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทั่วไป โดยไม่ได้มีมูลเหตุมาจากการกระทำความผิดหรือการกระทำทุจริต (บุคคลล้มละลายโดยสุจริต) และ ๒) บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายโดยคำพิพากษาของศาลว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ หรือเนื่องมาจากหรือมีความผิดเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานยกยอกหรือฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกั๊ยเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกั๊ยเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน (บุคคลล้มละลายทุจริต) โดยการกำหนดข้อจำกัดสำหรับบุคคลล้มละลายโดยสุจริตควรใช้ความระมัดระวัง และให้กำหนดได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นเป็นการเฉพาะเท่านั้น</p>
๒. การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย	<p>- การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายเป็นรายฉบับ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงลักษณะการทำหน้าที่ ความรับผิดชอบ และผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในตำแหน่งหรืออาชีพนั้นด้วย โดยพิจารณาตามประเภทตำแหน่งหรืออาชีพได้ ดังนี้</p> <p>๑) ตำแหน่งสำคัญในภาครัฐ การดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองหรือตำแหน่งสำคัญอื่นในภาครัฐ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน นั้น ควรกำหนดห้ามไม่ให้บุคคลซึ่งเป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตดำรงตำแหน่ง เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีหน้าที่และอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญแทนบุคคลอื่น จึงควรเป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากสังคม หากเป็นบุคคลล้มละลายอาจมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมบางประการอันจะกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และกรณีเคยเป็นหรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตย่อมทำให้เกิดข้อสงสัยและการไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีความสำคัญต่อประโยชน์ส่วนรวม</p>

หัวข้อ	สาระสำคัญ
๒. การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย (ต่อ)	<p>๒) ตำแหน่งสำคัญในภาคเอกชน กฎหมายอาจกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งเนื่องจากเหตุที่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายไว้ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยอาจกำหนดช่วงเวลาการห้ามมิให้บุคคลนั้นดำรงตำแหน่งไว้ด้วย เพื่อเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่ได้สัดส่วนตามความจำเป็น เช่น พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งห้ามมิให้สถาบันการเงินแต่งตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งเป็นบุคคลล้มละลายหรือพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายมาแล้วไม่ถึงห้าปีทำหน้าที่ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงิน เป็นต้น</p> <p>๓) การดำรงตำแหน่งกรรมการ การห้ามดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งในกรณีการดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมาการภาครัฐและการดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมาการภาคเอกชน จะต้องพิจารณาถึงความเชี่ยวชาญของตำแหน่งกรรมการนั้นเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีข้อเสนอแนะทางการพิจารณา ดังต่อไปนี้</p> <p>๓.๑) ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการนั้นจำเป็นต้องอาศัยความรู้และความเชี่ยวชาญความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินหรือกิจการ ควรกำหนดห้ามมิให้บุคคลล้มละลายดำรงตำแหน่งกรรมการทุกกรณี เช่น กรรมการในสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้น สำหรับบุคคลซึ่งเคยเป็นบุคคลล้มละลาย กฎหมายอาจกำหนดช่วงเวลาที่ยกเว้นบุคคลนั้นไม่อาจดำรงตำแหน่งไว้ได้ เช่น กรณีพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามข้อ ๒) เป็นต้น</p> <p>๓.๒) ในกรณีที่ความเชี่ยวชาญของตำแหน่งกรรมการนั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินหรือกิจการ ย่อมไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้การเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายเป็นข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่ง เพื่อให้คณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ อย่างแท้จริง</p> <p>๔) การรับราชการ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลในภาครัฐหลายฉบับกำหนดข้อจำกัดห้ามบุคคลล้มละลายเข้ารับราชการไว้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็นตามหลักรัฐธรรมนูญและการปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว กฎหมายไม่ควรกำหนดห้ามเป็นการทั่วไปมิให้บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายเข้ารับราชการ ทั้งในกรณีของการเป็นข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว เนื่องจากบุคคลดังกล่าว แม้จะเป็นผู้ที่ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแต่ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของบุคคลนั้นยังคงมีอยู่มิได้หมดสิ้นไปด้วย ส่วนกรณีที่ตำแหน่งราชการนั้นเกี่ยวข้องกับการบริหารเงินหรือทรัพย์สิน หากเจ้าหน้าที่ตกเป็นบุคคลล้มละลายซึ่งมิใช่เป็นการล้มละลายทุจริต หน่วยงานของรัฐยังคงสามารถใช้วิธีการในทางบริหารโดยการย้ายบุคคลนั้นไปทำงานในส่วนงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินได้ ดังนั้น การกำหนดข้อห้ามดำรงตำแหน่งราชการเนื่องจากการเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายควรได้รับการทบทวนโดยละเอียดโดยคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นของตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการนั้นเป็นสิ่งสำคัญ</p>

หัวข้อ	สาระสำคัญ
๒. การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย (ต่อ)	๕) การประกอบอาชีพอื่น ๆ หากเป็นอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินหรือกิจการ หรือมีเหตุผลหรือความจำเป็นอื่นที่ไม่อาจให้บุคคลล้มละลายเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ เช่น การห้ามบุคคลซึ่งเป็นบุคคลล้มละลายขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น ให้สามารถกำหนดข้อจำกัดดังกล่าวไว้ในกฎหมายตามความจำเป็นและเหมาะสมได้ สำหรับกรณีบุคคลซึ่งเคยเป็นบุคคลล้มละลายกฎหมายอาจกำหนดช่วงเวลาในการห้ามบุคคลประกอบอาชีพหลังจากที่บุคคลนั้นพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้วก็ได้
๓. ข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต	- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดห้ามบุคคลใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐมนตรี ฯลฯ ในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้กับกรณีการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตในกฎหมายอื่นได้เช่นกัน โดยอาจกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพในบางลักษณะของบุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตได้ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำความเดือดร้อนหรือแสวงหาประโยชน์ส่วนตนจากการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพได้อีก

๒. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย เดือนพฤษภาคม และ ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๖๕ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย เดือนพฤษภาคม และ ๕ เดือนแรกของ ปี ๒๕๖๕ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ

๑. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย เดือนพฤษภาคม และ ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๖๕ การส่งออกของไทยในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๒๕,๕๐๙.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (๘๕๔,๓๗๒ ล้านบาท) ขยายตัวร้อยละ ๑๐.๕ หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวร้อยละ ๑๑.๑ การส่งออกยังเป็นเครื่องจักรกลสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่เติบโตอย่างแข็งแกร่ง สะท้อนถึงบทบาทการเป็น “ครัวโลก” ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกมีความต้องการสินค้าอาหารเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเติบโตตามภาคการผลิตโลกที่ยังขยายตัวดี สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตโลก (Global Manufacturing PMI) ที่อยู่เหนือระดับ ๕๐ สะท้อนอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าที่ยังขยายตัว แม้จะได้รับผลกระทบความขัดแย้งรัสเซีย-ยูเครนที่ยังคงยืดเยื้อ ปัญหาเงินเฟ้อ และการล็อกดาวน์บางเมืองเศรษฐกิจของจีน

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๒๕.๘ ขยายตัวต่อเนื่อง ๑๘ เดือน สินค้าที่ขยายตัวดี ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ ๒๗.๖ (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย ไต้หวัน อินโดนีเซีย และสหรัฐอเมริกา) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ขยายตัวร้อยละ ๘๑.๔ (ขยายตัวในตลาดจีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ มาเลเซีย และสหรัฐฯ) ยางพารา ขยายตัวร้อยละ ๓.๙ (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ตุรกี ฝรั่งเศส และสเปน) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ขยายตัวร้อยละ ๓๒.๕ (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย อียิปต์ และลิเบีย) น้ำตาลทราย ขยายตัวร้อยละ ๑๗๑.๒ (ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และลาว) อาหารสัตว์เลี้ยง ขยายตัวร้อยละ ๒๕.๕ (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น อิตาลี มาเลเซีย และออสเตรเลีย) ข้าว ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๗ (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ แคนาดา จีน และเยอรมนี) สินค้าสำคัญที่หดตัว ได้แก่ ไก่สด แช่เย็น แช่แข็ง หดตัวร้อยละ ๒.๘ (หดตัวในตลาดจีน เกาหลีใต้ และลาว) สิ่งปรุงรสอาหาร หดตัวร้อยละ ๒.๔ (หดตัวในตลาดฟิลิปปินส์ สหราชอาณาจักร และเยอรมนี) ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๖๕ การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๑๕.๕

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกไปยังตลาดสำคัญส่วนใหญ่ปรับดีขึ้น สะท้อนถึงอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าที่ยังขยายตัวได้ แม้จะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งของรัสเซีย-ยูเครนที่ยังคงยืดเยื้อ และการใช้มาตรการควบคุมไวรัสโควิด-๑๙ ที่เข้มงวดในจีน ทั้งนี้ ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (๑) ตลาดหลัก ขยายตัวร้อยละ ๑๒.๓ โดยขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ร้อยละ ๒๙.๒ เอเชีย (๕) ร้อยละ ๘.๓ CLMV ร้อยละ ๑๓.๑ ขณะที่ตลาด จีน ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป (๒๗) กลับมาขยายตัวร้อยละ ๓.๘ ร้อยละ ๖.๒ ร้อยละ ๑๒.๘ ตามลำดับ (๒) ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ ๘.๙ ขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ ๕๕.๗ ตะวันออกกลาง ร้อยละ ๓๗.๙ ทวีปแอฟริกา ร้อยละ ๑๐.๒ และลาตินอเมริกา ร้อยละ ๒๒.๕ ขณะที่ทวีปออสเตรเลีย และรัสเซียและกลุ่มประเทศ CIS หดตัวร้อยละ ๑๑.๙ และ ๕๖.๙ ตามลำดับ และ (๓) ตลาดอื่น ๆ หดตัวร้อยละ ๕๙.๑ อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ หดตัวร้อยละ ๗๐.๐

๒. ปัจจัยสนับสนุนและมาตรการส่งเสริมการส่งออก

การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเชิงรุกเพื่อผลักดันและอำนวยความสะดวกการส่งออกของผู้ประกอบการไทย โดยการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการส่งออกผลไม้ โดยกระจายการขนส่งผลไม้ไปจีนทางเรือและทางอากาศมากขึ้น การจัดการ THAIFEX-ANUGA ASIA ๒๐๒๒ ถือเป็นงานแสดงและจำหน่ายสินค้าอาหารระดับโลก โดยในปีนี้นั้นเน้นอาหารที่ตอบโจทย์การบริโภคในยุคปัจจุบัน ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ผลักดันให้ใช้แนวคิด BGC Model มาพัฒนาอาหารส่งออก และนำหลักการ Soft Power มาช่วยประชาสัมพันธ์และสร้างความต้องการบริโภคอาหารไทยให้กับผู้คนทั่วโลก การสร้างโอกาสทางการค้าผ่านกรอบความร่วมมือเอเปก (APEC) กระทรวงพาณิชย์เป็นเจ้าภาพการประชุมรัฐมนตรีการค้าเอเปก (Ministers Responsible for Trade Meeting: MRT) โดยการประชุมเป็นไปตามเป้าหมายในการผลักดันความร่วมมือทางการค้าที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ได้แก่ การผลักดันการจัดทำ FTAAP (Free Trade Area of the Asia-Pacific) หากสำเร็จจะเป็น FTA ที่ใหญ่ที่สุดในโลก การสนับสนุนการ BCG Model ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มเอเปก การอำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตด้วยระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

แนวโน้มการส่งออกกระยะถัดไป กระทรวงพาณิชย์ประเมินว่า การส่งออกของไทยยังขยายตัวได้ดี และเชื่อมั่นว่า ตัวเลขการส่งออกในไตรมาสที่ ๒ จะขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง โดยมีปัจจัยบวกจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ที่ทรงตัว ความต้องการอาหารจากทั่วโลกที่สูงขึ้น พร้อมปัจจัยหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ขณะเดียวกัน ภาคบริการท่องเที่ยวของหลายประเทศเริ่มฟื้นตัว และการมีปริมาณเรือขนส่งและตู้คอนเทนเนอร์ใหม่ ล้วนส่งผลดีต่อการส่งออกของไทย อย่างไรก็ตาม การส่งออกอาจได้รับแรงกดดันจากสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่เผชิญความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งรัสเซีย-ยูเครน ส่งผลให้กำลังซื้อผู้บริโภคชะลอตัวลง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งสำนัก/กอง ทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การพิจารณาอยู่ในอำนาจของ อธิบดีกรมปศุสัตว์ ตามคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๖๑๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

๒๗ ก.ค. ๖๕

๒๗ ก.ค. ๖๕

๒๗ ก.ค. ๖๕
นายเชาวฤทธิ์ บุญมาทิศ
ผู้อำนวยการกองแผนงาน

• ทราบ

๒๗ ก.ค. ๖๕

(นายสรวิศ ชานโต)

อธิบดีกรมปศุสัตว์
๑๗ ส.ค. ๒๕๖๕